

12 Julie 2026: Erediens – Ds. Jaco Strydom

Die kernboodskap van Ds Jaco Strydom se erediens is dat God deur klein dinge, klein keuses en klein dade werk—en dat ons die “dag van klein dingetjies” nie moet gering ag nie, want daarin lê sowel groot gevaar as groot genade.

Hoofgedagte: Die mag van klein dinge

Die preek begin by ons menslike fokus op groot dinge: wêreldpolitiek, oorlog, ekonomie, mag en invloed, en die gevoel dat ’n mens net “gebruik kan word” as jy groot, belangrik en gesien is. Hy wys dat die Bybel wel oor groot figure en magstelsels praat (konings, rykdom, Goliat), maar net so sterk oor die mag van klein dingetjies, positief en negatief. Die sentrale tema is dat ons lewens in ’n reeks klein oomblikke afspeel, en dat God juis dáár wil werk.

Waarskuwing: Klein dingetjies kan groot vernietig

Eerstens gee hy ’n ernstige waarskuwing oor klein sondes en klein keuses wat uiteindelik groot skade bring.

Hy gebruik die beeld van die “klein jakkalsies” uit Hooglied: klein jakkalsies wat wingerde verniel, en daarom vang jy hulle terwyl hulle nog klein is.

Jakobus 3 dien as voorbeeld van die tong: ’n klein liggaamsdeel met enorme destruktiewe en positiewe potensiaal, soos ’n klein roer wat ’n groot skip stuur of ’n klein vuurtjie wat ’n bos afbrand.

Hy wys hoe ’n wit leuen groei tot ’n groot leuen wat jou hele lewe kompliseer, en hoe verslawing eksponensieel toeneem: dit sal nooit makliker wees om op te hou as vandag nie.

Praktiese voorbeelde sluit in aggressie wat klein begin, maar eindig in fisieke geweld, die verlore seun wat “net ’n bietjie” van die pad af gaan, en ’n tiener wat nou al te ver is en later groot verwoesting kan ervaar.

Die punt: elke groot probleem het ’n klein begin, en as jy die klein jakkalsies nie doodmaak toe hulle klein is nie, word hulle onhanteerbaar groot.

Uitnodiging: Klein wees in God se koninkryk

Daarna skuif hy na die positiewe kant: God se koninkryk werk deur kleinheid, nederigheid en dienende liefde.

In Matteus 18 vra die dissipels wie die belangrikste is in die koninkryk; Jesus plaas ’n kindjie tussen hulle en sê dat hulle moet kindertjies word, klein word, en hulself gering ag.

In Matteus 20 vra die moeder van Sebedeus se seuns vir prominente posisies; Jesus keer die maglogika om: wie groot wil wees, moet dienaar en selfs slaaf wees, soos Hy wat gekom het om te dien en sy lewe te gee as losprys.

Hy beklemtoon dat Jesus nie die wêreld van bo af deur politieke en ekonomiese mag kom verander het nie, al kon Hy, maar van onder af, soos 'n saadjie.

Hierby sluit hy 'n sterk kritiek op die idee van 'n "Christen-regering" wat alle mag moet hê in: die kerk se beste tye was juis toe sy min mag gehad het en van onder af moes getuig.

Die koninkryk van God werk anders as politieke mag: nie deur dominerende nie, maar deur vryheid, liefde en dienende kleinheid.

Beelde van die mosterdsaadjie en klein geloof

Hy gebruik verskeie beelde van kleinheid om hoop te gee.

Matteus 13 se mosterdsaadjie illustreer dat die koninkryk klein en amper onsigbaar begin, maar uitgroeit tot iets wat die hele "tuin" van die wêreld se magstelsels ontwig.

Hy vertel hoe hy op 'n uitkykpunt oor die Paarl sit, kyk na al die groot geboue en die klein kerkie wat soos 'n Lego-blokkie lyk, en wonder watter verskil 100–150 mense vir 'n uur regtig kan maak—tot hy weer onthou van die vroeë kerk se klein begin.

Jesus vra nie groot geloof nie, maar geloof so klein soos 'n mosterdsaadjie wat berge kan versit, en hy gebruik die pa met die besete seun wat eerlik bid: "Ek glo; help my in my ongelooft."

Hieruit volg 'n troos: God gebruik gewone mense met klein, gebroke geloof om groot dinge te doen, solank daar ten minste 'n klein saadjie is wat kan groei.

Praktiese toepassing: Begin klein, hou aan

Die laaste deel van die preek is uiters prakties en fokus op klein, volgehoue gehoorsaamheid.

Hy vertel hoe die Eko-werk en huise as 'n klein, amper skamele projek begin het: min geld, min salarisse, klein ruimtes, klein visies – maar God het dit oor 25 jaar laat groei.

'n Beginsel sin: alles wat die moeite werd is, is eers moeilik, vervelig, stadig en klein voordat dit werk.

Hy gebruik die beeld van 'n boom: om 'n boom te plant is 'n eenvoudige, nie-heroïese handeling (gat grawe, saadjie plant, water gee), maar alle groot bome was eers klein.

Hy pas dit toe op geestelike praktyke: as jy nie kans sien vir 'n halfuur stiltetyd nie, begin met vyf minute Bybel lees en vyf minute gebed; 50% van iets is beter as 100% van niks.

Hy vertel 'n storie van visvang: niemand vang vis sonder 'n lyn in die water nie; klein, "simpel" aas in die water skep ten minste potensiaal.

Ook op studies: as jy sukkel om te swot, doen net die eerste klein stap—soos om opskrifte neer te skryf—sodat iets geplant is wat kan groei.

Die opsomming wat hy gee is: as jy nie weet wat om te doen nie, doen iets kleins wat goed is, en doen dit môre weer totdat dit 'n gewoonte word.

Slotgebed en samevatting

Hy sluit met Sagaria 4:10: “Moenie die dag van klein dingetjies gering ag nie,” en maak dit eksplisiet as samevatting van die hele boodskap. In sy gebed vra hy dat God ook Here van die detail, die klein oomblikke en mosterdsaadjies in ons lewens sal wees, dat ons kleiner kan word sodat Hy groter kan wees, en dat ons moed sal hê om ’n “rebellie in die kleine” te leef te midde van groot, onbeheersbare wêreldgebeure. Die finale wens is dat Jesus die Here van ons klein geleenthede en klein geloof sal wees, en dat ons deur klein, volgehoue gehoorsaamheid deel sal wees van sy groter storie.